

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Εν Ἀθήναις φράγκα 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φράγκα 11

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΖΕΣΤΗ ΚΑΙ ΤΖΙΤΖΗΚΑΣ

αὐτοσχέδιον ἄθυρμα

Τί ζέστη! μόν' ὁ τζίτζηκας
Μπορεῖ νὰ τὴ βαστάξῃ
Καὶ νὰ τὴν τραγουδῇ χωρὶς
Ἐστὸν ἴσχιον νὰ λουφάξῃ.

Τραγουδιστὴς ἀκούραστος,
Τὴ ζέστη τραγουδεῖ
Καὶ ξέγνοιαστὴ ζωὴ περνᾷ
Ἀπάνω ἐστὸ κλαδί.

Γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς θροφῆς,
Καθόλου δὲ χαλιέται,
Μὲ μιὰ σταλαματιὰ δροσιὰ
Χορτάτος ἀμολιέται

Καὶ τραγουδεῖ ἀκούραστος,
Τὴ ζέστη τραγουδεῖ
Καὶ ξέγνοιαστὴ ζωὴ περνᾷ
Ἀπάνω ἐστὸ κλαδί.

Ὁ τζίτζηκας ἄ! τί θεός!
Τί ποιητὴς ἀλήθεια!
Γι' αὐτόνα μὴν πιστεύετε
Τι λέν τὰ παραμύθια,

Τραγουδιστὴς ἀκούραστος κ.τ.λ.

Ἡ ζέστη 'ν' ἐρωμένη του,
Ζεστός ἐστὸν ἐρωτὰ του,
Ποτὲ χειμωνοφύσημα
Δὲ θέλει ἐστὰ φτερά του,

Καὶ τραγουδεῖ ἀκούραστος
Τὴ ζέστη τραγουδεῖ
Καὶ ξέγνοιαστὴ ζωὴ περνᾷ
Ἀπάνω ἐστὸ κλαδί.

Ὁ μῦθος τὸν ἀδίχησε
Ποτὲ του ἐστὸ μερμήχι
Δὲν πῆε ναῦρη δανεικὸ
Σιτᾶρι γιὰ σκουλήχι
Τραγουδιστὴς ἀκούραστος κ.τ.λ.

Σιτᾶρι καὶ ποιὸς τζίτζηκας
Τρώει ποτὲ σιτᾶρι,
Ποῦ σ' ἓνα τέτοιο Διάγγελῃ
Νὰ τρέξῃ νὰ τὸ πάρῃ;

Τραγουδιστὴς ὁ τζίτζηκας, κ.τ.λ.

Μὰ κι' ἀν' ἀλήθεια πήγαινε
Θροφὴ νὰ τοῦ ζητήσῃ
Μέσ' ἐστὸ χειμῶνα ἔπρεπε
Τὴν πόρτα νὰ τοῦ κλείσῃ;

Ἀκούραστος ὁ τζίτζηκας, κ.τ.λ.

Κι' ἐταίριάζε παράδειγμα
Γιὰ τὰ παιδιὰ νὰ γείνη
Ἐκεῖνος ὅπου τὸ φτωχὸ
Γελᾷ καὶ δὲν τοῦ δίνει;

Τραγουδιστὴς ἀκούραστος κ.τ.λ.

Τραγουδιστὴς ἀκούραστος
Κανένα δὲν πειράζει
Καὶ σὲ κανένα δὲ χρουστᾷ
Τῆς νόταις ὅπου βγάξει.

Τέτοιοινα μῦθο σχίστε τον
Καθόλου δὲν ταιριάζει
Στὸν τζίτζηκα τὸν ποιητὴ
Στὸ μερμήχηκα δὲ μοιάζει.

Ἀκούραστος ὁ τζίτζηκας
Τὴ ζέστη τραγουδεῖ κτλ.

Στὸ δημοκράτη μερμήχηκα
Εἶναι βριζιὰ μεγάλη
Καθόλου νὰ μὴ σπλαχνισθῇ
Τοῦ ποιητοῦ τὸ χάλι.

Ἀκούραστος ὁ τζίτζηκας
Τὸν ἥλιο τραγουδεῖ
Καὶ ξέγνοιαστὴ ζωὴ περνᾷ
Ἀπάνω ἐστὸ κλαδί.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

— Ἐπιστολὴ δημότου —

Ἄπ' ἄκρη σ' ἄκρη σήμερα, ταϊταλοδιψαλέοι,
 Νερό! νερό! σοῦ σκούζουμε, οἱ ἔρμοι Ἀθηναῖοι,
 Ποῦ βράχνιαζαν ἔστῃς ἐκλογαῖς ἀπ' τὸ Αἰών! Αἰών!
 Ἀμέτρητα ἠχαιρέτισαν τὴν ἐκλογὴ σου ζήτω,
 Πρὸς χάριν σου τῆς Ἀθηνᾶς τὸ δένδρον ἐμαρδεῖτο
 Καὶ σ' ἔστρεφεν, ὡς νικητὴν, εἰς ὅλος ἐλαιῶν!

✦

Με τόση σ' ἐφηφίσσαμε παρηγοριὰ κι' ἐλπίδα,
 Γιὰ δημοκράτη δήμαρχο, μὰ σοῦ ἴστριψεν ἡ βίδα
 Κι' ἀνέλπιστα ἴπροσκύνησες καὶ πάλι τὴν Αὐλὴ
 Ἐστὴ δημαρχί' ἀνέβηκες μὲ σχέδια μεγάλα
 Καὶ ποταμούς μᾶς ἔταζες νὰ βέουν μέλι γάλα,
 — Γνωρίζ' ἡ πονηρία σου λαὸ νὰ ξεμαυλῇ —

✦

Τὰ σχέδιά σου βγήκανε σαπουνορουκαλίδες,
 Τούς ποταμούς σου γλίγωρα τοὺς εἶδαμε, τοὺς εἶδες,
 Μᾶς πιάνει Σαχαρόδιψα γιὰ μιὰ γουλιὰ νερό,
 Στραβόν' ἡ σκόνη τὸ λαὸ, τὰ στήθια του χτινιάζει,
 Ἄλευρωμένος μωλωνᾶς, ὁ διαβάτης ἴμοιᾶζει
 Κι' εἶναι ἔστην πόλι ζήτημα κοστουμί καθαρό.

Καὶ σ' ὄλ' αὐτὰ σὲ πολεμοῦν, θαρρεῖς καὶ τὰ στοιχεῖα
 Ἄφ' ὄντις μυριοψήφιστος κρατᾶς τὴ δημαρχία,
 Καὶ μέσ' ἔστῃς ζέστης τὴ φωτιά, φωτιά σπιθοβολᾶ,
 Καίγεται κόσμος καὶ νερό σταλαματιὰ δὲν ἔχει
 Κι' ὁ Βούλγαρος γιὰ τὰ κλειδιά τοῦ κύρ Νικόλα τρέχει
 Κι' ὁποῦ ἴναι βούρκος μὲ νερό τοὺς ἀνδρας τ' ἀμολᾶ.

✦

Μεσ' ἔστη φωτιά ἴσαν ἔτρεξες καθάριος, λευκοφόρος,
 Νερό! νερό! σοῦ ἴφωναζεν ὁ κάθε ψηφοφόρος
 Κι' ἐντράπηκες καὶ τὸ ἴστριψες, Φιλήμων, ἔστο φτερό,
 Κόκκινος καὶ ἔστα μάγουλα κι' ὡς ἔστ' ἄσπρα βούχ' ἀκόμα
 Λουσομένοσ ἀπὸ τὴ ντροπὴ καὶ μὲ βουβὸ τὸ στόμα,
 Σὺ ὁ τοῦ λόγου μαχητῆς, ὁ ῥήτωρ ὁ κλεινός!

✦

Ἐστὰ χέρια πῆρες ἄδικα τοῦ δήμου τὰ ἴνια
 Καὶ θὰ σὲ φάη, σ' ἔφαγεν ἡ σχεδιομανία,
 Αὐτὰ καὶ μένω δούλος σου, Φιλήμων, ταπεινός.

Δημότης.

ΝΕΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

Πέπρωται, φαίνεται, τῷ ΡΑΜΠΑΓᾶ νὰ προηγήται πάντων τῶν σπουδαίων αὐτοῦ συναδέλφων κατὰ τὰς περὶ τελωνειακῶν καταχρήσεων ἀποκαλύψεις. Οὕτω, καθὼς καὶ ἐν προηγουμένῃ φύλλῳ ἐκάμαμεν λόγον, ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ εἶχε φέρει εἰς φῶς διὰ σειράς μακρῶν

ἄρθρων τὰς πρώτας τελωνειακὰς κλοπὰς τοῦ τελωνείου Πειραιῶς, ὧν συνέπεια ὑπῆρξεν ἡ ἐν Λαμία δίκη καὶ καταδίκη, ὁκτώ ὄλα ἔτη πρὶν ἢ γραφῆ τι παρ' ἄλλης ἐφημερίδος περὶ τοῦ φλογεροῦ, ὡς ὁ καὶ τῶν ἡμερῶν τούτων, ζητήματος. Καὶ σήμερον σπεύδει ν' ἀναγράψῃ τὴν σπουδαιοτάτην εἰδήσιν, καθ' ἣν ἀνώτερός τις τελωνειακὸς ὑπάλληλος, μαρτυρήσας, κατὰ τὴν νωπὴν ἐν Λαμία πολυ-

— 49 —

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΡΑΜΠΑΓΑ»

— 49 —

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ

Ἡ

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

I

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλ. λικοῦ.

κατὰ μετάφρασιν ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ἄπαιτοῦσι γάμον καὶ ἡ Φατμέ δὲν ἤθελε νὰ διαπραγματευθῇ συνοικέσιον. Δοιοπὸν τὸ ζήτημα ἦτο ν' ἀνακαλυφθῇ ξένη τις, καὶ ἂν ἔτι ἦτο χριστιανή. Ἀλλὰ ποῦ;

Ἀπὸ τῆς καταλήψεως τοῦ Ἀλγερίου ὑπὸ τῆς Γαλλίας, ἔπαυσαν προμηθεύοντες γυναῖκας εἰς τὰ χαρέμια οἱ πειραταὶ τῆς Βαρβαρίας, καὶ σπανιώταται κατέστησαν αἱ εὐρωπαϊαὶ αἰχμάλωτοι.

Ἐτι δὲ ὀλιγώτερον εὐρίσκονται θήλειαι ἐθελονταὶ ἐν ταῖς πεπολιτισμέναις χώραις. Αἱ Δυτικαὶ δὲ εἶναι πρὸς τοῦτο κεκλημένα.

Ἐν τούτοις ὁ Μπετῆρ ἀνέλαβε τὴν ἀκωνθώδη ταύτην δια-

πραγματεύσειν. Ἦτο δημοτικώτατος μεταξὺ τῶν δουλεμπόρων καὶ ἐκαυχῆθη ὅτι θὰ προμηθεύσῃ τῇ Φατμέ τὸν ζητούμενον θησαυρόν.

Τῷ ὄντι, μετὰ τινὰς ἡμέρας, τῇ ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ γνωστός μεγαλέμπορος Κασβέκ τῷ ὠμίλησε περὶ Ἰσπανίδος λίαν νεαρᾶς προσφάτως συλληφθείσης ἐπὶ πλοίου ὅπερ ἐναυάγησεν ἐν Μαρόκῳ. Ἡ αἰχμάλωτος αὕτη ἦτο, ἔλεγε, τεράστιόν τι ὑπὸ φυσικὴν καὶ ἠθικὴν ἐποψίν. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὄρφανὴ πατρός καὶ μητρός, οὐδένα ἔχουσα οἰουδὴποτε βαθμοῦ συγγενῆ, εἶχεν ἐπιβῆ πλοίου ἀποπλέοντος εἰς Μανίλλην, ἐλπίζουσα ὅτι θὰ εὕρῃ σύζυγον, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦτο πολὺ βεβαία ὅτι θὰ τύχῃ καλῆς ἀποκαταστάσεως ἐν τῇ μακροτυμένῃ ἐκείνῃ ἀποικίᾳ, ὑπέμενε τὸ διακόψαν τὸν πλοῦν αὐτῆς δυστύχημα, καὶ οὐδόλως ἀπετροπιάζετο νὰ ὠράσῃ τὴν ὑπαρξίν ἐνός Ὀσμανλῆ, ἥκει μόνον νὰ ἦναι πλούσιος καὶ ὑψηλῆς περικοπῆς ἂν ἐλάμβανεν αὐτήν.

Ἐθεν δὲν ὑπῆρχε φόβος τῶν ἀδιακρίτων διαμαρτυρήσεων προξένου τινός ἢ πρεσβευτοῦ, καὶ ἠδύναντο νὰ ἐλπίζωσιν ὅτι ἤθελεν ἐξοικειωθῆ ταχύτατα πρὸς τὴν ὀλίγον μονότονον ὑπαρξίν τοῦ χαρεμιου.

Ὁ εὐνοῦχος τὴν εἶδε, τὴν ἐξήτασε, τοῦ πολυγλώσσου Κασβέκ διερμηνεύοντος, καὶ ὁ εὐνοῦχος ἐδήλου ὅτι ἀδύνατον ἦτο νὰ εὕρεθῇ τις ἄλλη καλλιτέρα.

Ἄκολουθεῖ.

κροτον και πολυστενακτον και πολυκλαυτον δικην, οτι και τωρα διαπραττονται καταχρησεις εν τῃ τελωνειῳ Πειραιως προυκαλεσε του Αργου της κυβερνησεως την προσοχην και εκληθη παρευθης παρα του κ. προεδρου αυτης ἵνα καταθεση λεπτομερως, οτι γινωσκει περι των νεων καταχρησεων. Ο ρηθεις υπαλληλος κατεστρων εϋθως μακρον και λεπτομερες υπομνημα, φοβεραν πανταχουσαν ην μετα πολλων ανωνυμων εκ Πειραιως επιστολων υπεβαλεν εις την κυβερνησιν. Το υπομνημα τουτο και αι επιστολαι προ των οποιων ανωρθωθησαν φρισσουςαι αι τριχες του φαλακρου πρωθυπουργικου κρανιου, εμηκυνθη οργιλη η προθοσκις του κ. Λομβερδου, ηνευγη υπερμετρως: ο οφθαλμος του κ. Μανετα, και ελυθη η γλωσσα του κ. Βουλπιωτη, απεσταλησαν εις τον ειδικον πλεον τελωνοκροστην εισαγγελεα, τον πολυδοφρον Καρατζαν και οσον ουπω αρχονται αι ανακρισεις.

Δεν ηξευρομεν αν εις αυτα ενεχγται και ο πρωτος Ελεγκτης του τελωνειου Πειραιως κ. Νομικος, αλλ' εκ Συρου επεσταλη ημιν ανωνυμος δυστυχως διατριδη περι των εκει ενεργουμενων ανακρισεων κατα του τελωνου Δουζινα, του ελεγκτου Δελιχατερινη, οστις και προεφυλακισθη εκει, του κ. Νομικου, τον οποιον ως υποπτον δια την εν Συρω τελωνιακην βρωμοδουλειαν, προ μηνος εκαλεσε και εξητασεν ο ανακριτης Συρου, αφησας αυτον προσωρινως ελευθερον. Αν δε πρεπη να δωση τις πιστιν εις τα ανωνυμως επιστελλομενα, τοτε και εν τῃ τελωνειῳ Συρου ετελεσθησαν οργια κλοπων απεναντι των οποιων τα πειραιακα ειναι αθυματα παιδιων.

Φυλακες γρηγορατε!

Ο κ. Τρικουπης οφειλει ν' αυξηση τον αριθμον των ανακριτων, να βυση τα ωτα, ως ἄλλος Οδυσσευς, προ των σειρηνων Ικεσιων των βουλευτων του κομματος και να προβη θαρσαλεος, αμειλικτος, αδυσωπητος, ακριβαντος, α β ο υ λ ε υ τ ο π ε ι σ τ ο ς, εις το εργον της δικαιοσυνης, πανταχου το εγκλημα πατασων αδιακριτως πασης κομματικης αποχρωσεως αυτου και απο των τελωνων μερες των αρχαιοκαπηλων ουδενι επιτροπων να διαφυγη την πλαστιγγα και την ρομφαλαν της αδεκαστου θεμιδος.

Τοιαυτην μιαν ηθικην δυναμιν αν δειξη ο κ. Τρικουπης θ' αναδειχθη οσον ουδεις των της Ελλάδος κυβερνητων, θα ριζωθη εις την καρδιαν του τιμου λαου.

Υ. — Γ. — Αναμενομεν εκ Συρου εκτενας πληροφοριας περι τε του κ. Νομικου και των ἄλλων.

Σ η μ. — Το ανωτερω αρθρον ειχε γραφη δια το φυλλον της παρελθουσας Κυριακης, αλλ' εμεινεν ξεω ενεκα πληθους της υλης. Τωρα γνωριζουν ολοι οτι αι νεαι ανακρισεις δια το Τελωνειον Πειραιως ηρχισαν, η δε θεσις μερικων θεωρεται απο τουδε δ α μ ι α ν ε ι ο ς.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

ΛΕΙΨΥΔΙΑ ΚΑΙ ΧΟΛΕΡΑ. — Η εν Μεσσηνη της Ιταλιας ενσκηψασα χολερα αποδιδεται και εις την λειψυδριαν καθοσον η πόλις, ενεκα πολλων θρασεων των σωληνων του υδραγωγείου, ευρισκεται ανευ ποσιμου υδατος. Ο δε λαος εν μεγαλη διατελων ερεθισμῳ, εκαμεν απειλητικην διαδηλωσιν προ της οικιας του Δημαρχου του ανακραυγασαν: «Νερό! Νερό!» Φαίνεται οτι οι Μεσσηνιοι δεν εχουν την υπομονην των αθηναϊων δημοτων και ο Φιλημων αυτων δεν θα τα καλοπεραση μαζη των, καθω; ο γοητευων ημας δια σχεδίων και υποσχσεων. Εν τούτοις η της πολεως ημων λερα μπορει να μας φερη και τη χολερα.

ΚΑΓΣΩΝ και ΠΑΓΟΣ. — Ο καύσων εφλασεν εις τοιοϋτον σημετον, ωστε ειναι φοβος μηπως παρη βρασιν το αιμα μας, και γινωμεν ολοι ως α υ γ α α λ α κ ο κ. Ο ηλιος μας α υ τ ο κ τ ο ν ε τ. Και τα εγκληματα πολλαπλασιάζονται, διατελούντων των πάντων εις βρασμιν ψυχης και εις βρασμῳν σώματος. «Ηρχισαν να αποθηήσκουν ζυρωποικι απόπληκτοι. Ολοι περιρρεόμεθα υπό ιδρωτος και καθήμενοι ακόμη, ως αν ητο η πόλις; δλη εν απεραντον τουρκικῳ λουτρῳ. Και ολοι ζητουμεν κρυο νερο, ολοι λαχταρομεν δι' ενα κομματι παγον. Εν τούτοις, ο σωτηριος αυτος παγος κατήνησεν απροσιτος εις τα πτωχα βαλάντια του λαου, υπερτιμωμενος ολονεν, ακολουθων εις τας τιμας του την ανυψωσιν του υδραργυρου εν τῃ θερμικητριῳ. Και υπομονη δεαν ο επιθυμῳ αυτων ηναι υγιης, αλλ' οταν ηναι ασθενης εκ ασθενειας απαιτούσης την συνεχη χρῆσιν του παγου, τι να κάμη. Ανάγκη να τεθη παρα της αστυνομιας μια διατίμησις εις τα παγοποιετα και οχι ν' αφιωνται οι κύριοι παγοτοποιοι ελευθεροι οπως εκμεταλλεύονται τον αισχροκερωδης την ανάγκην ταυτην των υγιων και των ασθενων πολιτων. Εκτός δε τουτου δέον ν' ανατεθη εις τους αστυδατρους

ημων η εξετασις του υδατος εκ ου κατασκευάζεται ο παγος, διότι πολλα λέγονται. τα οποτα, αν αληθευουν, θα στείλουν τινας εις τας φυλακας. Αλλ' οτι γεινη να γεινη γλιγωρα, μετα ζεσεως, οχι μετα παγωμενου ζηλου. Καιρος επίσης να εξετασθη και η λ ε μ ο ν α δ α γ κ α ζ ε ζ, της οποιας γινεται νυν τῳση χρῆσις. Τις οϊδε τι κρύπτει και αυτη η τριχυμία εν ποτηριῳ;

ΦΟΒΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΡΟΜΕΡΟΝ. — Λούσθε ακόμη εις το Νεον Φαλήρον; Μη δια την αγάπην της υγείας σας, μη. Παύσατε πλέον. Δεν ηξευρετε οτι εκει κολυμβει εντός ανθρωποκροτισμενων υδατων; Δεν εινε τιποτε ο εκ του Καρχαρια κινδυνος απεναντι της τοιαυτης βρωμοκαταστασεως της εκει θαλάσσης. Και ιδου τι συμβαίνει, κυρια και κύριοι. Σε το αποκαλυπτομεν προς σωτηριαν υμων. Δεξιῳ τῳ βαίνοντι επι της αποδαθρας εκ της παραλιας, ητοι προς το μέρος των γυναικειων λουτρῳν εκτείνεται υποβραχιλις (φρικτον ειπειν και ιδεν και οφρανηθηναι) σωλην δι' ου εκρέουσι ολα τα κόπρανα του Μεγάλου Ξενοδοχειου. Αμύθητος δε ειναι η εκ αυτου εις τα θαλάσσια υδατα εκβάλλουσα ποσότης αποχωρηματων, οσακις καθριζονται οι αποπατοι του ρηθέντος Καταστήματος. Οταν αρωματιωδες λουτρον αλ' Πως σφαιριναται, κυρια και κύριοι. Και θα εχετε το θάρρος να εξακολουθητε λουόμενοι εις τοιαυτα αποπατολουτρα; Τρέξατε, τρέξατε ν' απολυμανθητε εις τα παροένα πάσης ρυπαρότητος λουτρα του Παλαιου Φαλήρου. Ειναι καθαρά και διαυγη ως την συνειδησιν του τῳσον ευσυνειδητως εννοουτος: να εργαζεται παντοτε, το ειλικρινος και αδόλο Γρανιου του Προεδουρου. Αλλως δε δια να βεβαιωθητε, δυνασε να ιζητε, ιδιοι: ομμασι, τον περι ου ο λογος αποτροπαιον σωληνα της απαισιου π α ρ φ ο υ μ ε ρ ι του Νεου Φαλήρου, και τοτε θα ιδωμεν ποσοι θα εξακολουθουσι οτω κοπριλουόμενοι. Ολω και βρώμα βλέπετε εκει, απο του θεατρου μέχρι των λουτρῳν. Ηθικη και υλικη.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΧΟΦΑΓΟΥ ΠΑΛΙΝ. — Ο εϋφυης της ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ πινακιοδωγραφος συμβουλεύει, ως Ιατρικον αλάνθαστον κατα του τριχοφαγου, οστις ενεσκηψεν εσχάτως εις το τηλεγραφειον ημων την δια μελάνης επάλειψιν του νοσοϋντος μερους. Φαίνεται ομως οτι απο πολλου ειναι γνωστή η συνταγη αυτη εις ενα των εν τῃ τριχοφαγικῃ ατμοσφαιρα εργαζομενων, οστις ειναι παντοτε μ ο υ ν τ ζ ο υ ρ ω μ ε ν ο ς.

ΤΡΙΚΟΥΠΗ ΑΝΗΘΙΚΟΤΗΣ. — Κατά την απρωίαν, η πράξις του κ. Τρικουπη διδόντος υποσχέσεις 22 ημερας προ της εκλογης του Νομου Λαρίσης οτι θέλει σώσει την χωραν εκεινην απο της κατ' ετος συντελουμένης εν αυτη καταστροφης των προϊόντων της δια των υδραυλικῳν εργων, τα οποτα υπέσχετο, ειναι πράξις ΑΝΗΘΙΚΟΣ, μέσον ΚΑΚΟΗΘΕΣ, διότι ενφ τα εργα απαιτουσι 20 και πλέον εκχοτομύρια, η κυβερνησις του κ. Τρικουπη ειχε το τ ο υ π ε να προαγειλη την εκτέλεσιν αυτων με 20 η 30 χιλιάδας δραχμων μόνον. Αλλ' αυτα πλέον κατανοουσι απίστευτα τόσφ βλάκες ησαν οι θεσσαλοι ωστε εγελάσθησαν τῳσον ευκολα εις τους λογαριασμοϋς, υπαρχουσας τόσφ κολοσσιας διαφορας. Αυτα πλέον διδουσι το μετρον της φ ο ύ ρ κ α ς του κ. Δηλιγιάννη επι τῃ απροσοκῳτητῳ πανωλεθρα του κομματός του εν τῃ νομῳ Λαρίσης. Το φυση και δεν κρυόει μ' αυτη τη ζεστη.

ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑ. — Εκεινος ο Παπαμιχαλόπουλος ειναι θαυμασιος με την αγανάκτησιν του επι τῃ καταδικῃ των τελωνειακῳν, εν Λαμια. Πρώτην φορῳν φαίνεται οτι κεραμεϋς κεραμεϋ οι κοτεει.

ΠΟΙΟΣ ΡΑΓΚΟΣ. — Μεταξυ των αποκαλυφθέντων ως αρχαιοκαπηλων δια της πολυκρότου εκθέσεως του Μανωλοπούλου ανεφεροτο και το ονομα ενός Ιωάννου Ράγκου δικηγόρου, αλλ' η σκανδαλαρα «Πρωτα» παρατηρει οτι Ιωάννης Ράγκος δικηγόρος δεν υπαρχει, αλλ' υπαρχει ομώνυμος αυτου προεδρος των Πρωτοδικων. Πιστευομεν οτι ο εντιμος καθ' ολα δικαστικος οϋτος ανηρ, θέλει σπεύσει να καταρριψη τους κακοδουλους υπαινιγμοϋς της Δηλιγιανικής εφημεριδος δηλων οτι ουδεμιαν σχεσιν η συγγειναιαν εχει μετα του ομωνυμου του αυτου αρχαιοκαπηλου, διότι δεν δυναμέθα ποτε να φαντασθωμεν τους αρχαιοκαπηλους δικαζομενοους παρα συναδέλφων αυτων, ινα πληρωθη το λεγόμενον οτι κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάξει.

Εν τούτοις δε ανασουμπωθουσι ολιγο γοργότερα οι επι των αρχαιοκαπηλικῳν εργαζόμενοι, διότι ο λαος ανυπομονει να ιδει ποτω και ποτω: οα καθήσουσι απ' αυτους εις το σκαμνι και ποτοι θα κα

τορνώσουν να καπηλεύσουν διά τῶν μέσων αὐτῶν καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Κόριε Τρικούπη, ἐδῶ σὲ θέμε. Εἶναι στάδιον δόξης λαμπρὸν διὰ τὴν ἀμεροληψίαν σου ἢ ὑπόθεσις αὐτῆ, καὶ ἡ π ὀ ζ α μερικῶν κάθεται στὸ στομάγι τοῦ λαοῦ βαρετὰ καθὼς οἱ θεμέλιοι λίθοι τῶν μεγάρων τῶν ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς γῆς.

ΔΕΗΣΙΣ

Θεὲ κι' ἂν ἀποφάσις στὴ ζέστη νὰ μᾶς ψήσῃ,
Καιρὸ νὰ μετανοιώσωμε, δός μας, Θεὲ, νὰ ζήσῃ,
Καιρὸ τῆς ἀμαρτίας μας νὰ ξεμολογηθοῦμε,
Καιρὸ νὰ μεταλάβωμε πριχοῦ νὰ λιοψηθοῦμε,
Κι' ἡ Ἱερὰ Ἐξέτασις δὲν ἔκαιε τὰ θύματα,
Πριχοῦ νὰ ξεμολογηθοῦν τὰ μυστικά τῶν κρίματα.

Χριστιανός.

ΕΥΒΙΣΟΔΙΟΝ ΑΡ. ΡΟΥΚΗ ΚΑΙ ΠΑΝ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ

Συνεπεία δημοσιογραφικῆς ἔριδος ὁ κ. Ἀρ. Ρούκης προὐκάλεσεν εἰς μονομαχίαν τὸν κ. Παν. Γεννάδιον. Οὗτος ὅμως δὲν ἐδέχθη αὐτὴν ἐπιπὼν ὅτι οὔτε αἱ ἀρχαὶ τοῦ οὔτε ἡ θέσις τοῦ τῶ ἐπιτρέπουσι μονομαχίας. Δι' ἀναίρετικῆς του δὲ ἐπιστολῆς ὁ κ. Γεννάδιος ἀνεκάλεσε τὰς προσβλητικὰς λέξεις αἵτινες εἶχον δώσει ἀφορμὴν εἰς τὴν πρόκλησιν, δηλώσας ὅτι οὐδέποτε ἐξεστόμισεν αὐτὰς καὶ ζητήσας νὰ μὴ δημοσιεῖται ἡ ἐπιστολὴ αὐτῆ. Οἱ μάρτυρες ὅμως τοῦ κ. Ρούκη κ. κ. Ἀθ. Π. Εὐταξίας καὶ Χρῆστος Ῥάλλης ἀπεκρίθησαν αὐτῶν ἐγγράφως ὅτι ἐπειδὴ ἡ κατὰ τοῦ πελάτου αὐτῶν προσβολὴ ἐγένετο δημοσίᾳ, ἔπρεπε καὶ ἡ ἐπανόρθωσις δημοσίᾳ νὰ γείνη, εἰδεμὴ θὰ παρεκάλουν αὐτὸν νὰ τοῖς ὑποδείξῃ δύο τῶν φίλων του, ὅπως μετ' αὐτῶν κανονίσωσι τὰ περαιτέρω. Ἄλλ' ὁ κ. Γεννάδιος, ὡς εἴπομεν

ἀνωτέρω, δὲν ἐδέχθη μονομαχίαν. Παρήλθον δὲ πλέον τῶν τριῶν μηνῶν ἀποτοῦ ἐπεισοδίου τούτου, ὅτε προχθὲς τὴν νύκτα κατὰ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν μ.μ. ἐπιτῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ κάτωθεν τοῦ μεγάρου Καραπάνου, ὁ κ. Γεννάδιος ἐκετέθη κατὰ τοῦ κ. Ρούκη συνοδουμένου παρὰ τοῦ κ. Ἄγ. Γιαννοπούλου διὰ βράβδου καὶ ἐπληξεν αὐτὸν κατὰ κεφαλῆς ἀποκαλῶν συγχρόνως «ἀτίμους».

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ἐλύπησεν ἡμᾶς πολὺ, καὶ ὡς φίλοι ἀμοτέρων τῶν διαφορομένων καὶ ὡς δημοσιογράφοι. Ὡς φίλοι αὐτῶν εἴμεθα εἰς δυσκολωτάτην θέσιν ἀπέναντι τῶν. Ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ μεμφθῶμεν τοῦ κ. Γενναδίου ἐπὶ τῆ τὸσον ἀναρμοστίᾳ αὐτῶ ἐπιθέσει κατὰ τοῦ κ. Ρούκη. Γνωρίζομεν ὅτι εἶναι φύσει οὐδέθυμος καὶ εὐερέθιστος, καὶ ἡ θέα τοῦ ἀντιπάλου του θὰ τὸν παρέσυρεν εἰς τοιαύτην ἡκιστα ἀνδρικήν πράξιν, ἀλλ' ἂν ἦς ἡρνήθη, νὰ λύσῃ τὴν μετ' αὐτοῦ διαφορὰν διὰ τῶν ὅπλων ὠφελε ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν μετ' αὐτοῦ νέαν διαφορὰν. Ὡς δημοσιογράφοι δὲ δηλοῦμεν, ὅτι ἀποτροπιαζόμεθα τὰς τοιοῦτου εἶδους βαρβάρους ἐκδικήσεις παρ' ἀνθρώπων μάλιστα μεμορφωμένων καὶ ἀνεπτυγμένων, οἷός ὁ κ. Γεννάδιος, ὅστις καὶ ἀμερικανικῆς ἔτυχεν ἀγωγῆς. Ἀνεξαρτήτως πάσης φιλίας καὶ ἐν γένει ἀποδοκιμάζομεν πάντα τοιοῦτοτρόπως ἐπιτιθέμενον. Τί θὰ κάμῃ ὁ μὴ ἀνεπτυγμένος λαὸς ὅταν βλέπῃ ἄνδρας αὐτοῦ διακεκριμένους ἐπὶ μορφῶσει ἐπιστημονικῇ νὰ φέρωνται ὡς οἱ ἔσχατοι τῶν τραμπούκων; Λυπούμεθα, λυπούμεθα, λυπούμεθα.

Ἀλεξάνδρου Δουμα ὁ ΜΟΝΑΧΟΣ τῆς ΣΑΡΤΡΕΖΗΣ. Ἐκδίδεται προσεχῶς, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Διο ν ο σ ί ο υ Σ. Ἄ λ β α ν ἄ κ η. Τιμὴ συνδρομῆς λεπ. 50. Συνδρομηταὶ τοῦ ὠραίου τούτου ἔργου ἐγγράφονται καὶ εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον.

Ἡ ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ, ἢ ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ ἢ ἀθάνατος ἀπόψε εἰς τὸ θεάτρο ν τ η ς Ὁ μ ο ν ο ἰ α ς, μὲ ἀνατολίτην τὸ Τασσόγλου καὶ ἀστυνόμον τὸν Σπύρον. Τρέξατε ὅσοι πιστοί.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΓΝΩΜΙΚΟΝ. — Ὅταν ἡ Α ὐ λ ῆ σου διψᾷ, ἔξω νερὸ μὴ χύνην. ΦΙΛΗΜΩΝ.

ΜΠΟΥΝ ΚΑΙ ΓΚΡΕΓΚΟΥ

Μόνον οἱ λέοντες τοῦ μίστερ Μπούν δὲ θὰ παραπονοῦνται τώρα μὲ τὴν τόση ζέστη. ἐξ ἐναντίας μάλιστα, ἐδρῖσκουν εἰς αὐτὴν ὀλίγην Ἀφρικὴν καὶ γίνονται ζωηρότεροι. Τοιοῦτους τοὺς εἶδομεν κατ' αὐτὰς, ὅτε τὸ πρῶτον ἐνεφανίσθη ἐνώπιόν τῶν ἐντὸς τοῦ κλωδοῦ ἡ σύζυγος τοῦ κ. Μπούν, περικαλλῆς καὶ εὐτραφῆς γυνὴ ἢν φρίσσουσαι εἶδον τόσαι ὁμόφυλοι τῆς εἰσαγούσαν τὴν κεφαλὴν τῆς εἰς τὸ χαίνον στόμα τῆς λεαίνης, κρατοῦσαν αὐτὴν οὕτω μέχρις οὔ ἡδύνατο ν' ἀναπνέῃ, ἔπειτα θωπεύουσαν τὸ θῆριον, ἐξαπλουμένην ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ ἐνὸς τῶν λεόντων καὶ ἐν γένει δεικνύουσαν θαυμαστὴν ἀταραξίαν καὶ χάριν ἀδίαστον εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς κινήσεις ἐν τῶ φοβερῶ κλωθῶ. Περὶ αὐτῆς εἶχε διαδοθῆ ὅτι κατεσπαράχθη ὑπὸ τῶν λεόντων ἀλλ' εὐτυχῶς εἰδείν ὅτι καὶ ζῆ καὶ βασιλεύει αὐτῶν τῶν τετραπόδων βασιλέων, ὧν ἡ ἰσχὺς ἡκιστα ἐγκρατεῖται ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ λαοῦ τῶν.

δευτέρως θέσει, αὐτοῦ. Ἄλλ' εἶναι τόσαι αἱ δαπάναι του!

Ἐν τῶν ὠραιότερων θεαμάτων τοῦ ἵπποδρομίου εἶνε νὰ βλέπῃς ἐκεῖ κατὰ τὴν ὄψαν τῆς παραστάσεως, τὰ παιδάκια, τὰ τρυφερὰ ἀγοράκια καὶ κοριτσάκια, σκιρτῶντα καὶ καγχάζοντα διὰ τὰ κωμικώτατα παιγνίδια τῶν δεξιωτῶν κλόων τοῦ θεάτρου, ἐξ ὧν ὁ λεγόμενος Λιονάρδος κατέκτησε πολλὰς συμπαθείας. Ὅσῳ δὲ τὸν Ἀντώνιο περιττόν νὰ προσθέσωμέν τι. Αὐτὸς πλέον κατέστη ὁ εὐνοούμενος τοῦ δημοσίου μὲ τὸ γουροῦνι καὶ μὲ τὰ νύστιμα ἑλληνικά του.

Πολλοὶ ὅμως ἐπεθύμουν νὰ μάθουν τί ἔγεινεν ἐκεῖνι ἡ ἐξ Ἀφρικῆς ἀτίθαστος λέαινα τὴν ὁποῖαν μόνον δις ἢ τρίς εἶδον ἐν τῶ κλωθῶ καὶ ἤτις ἀενάως προσεπάθει νὰ ἀποφύγῃ; Τί τὴν ἔκαμαν; Ποῦ τὴν ἔχουν; Λέγουν ὅτι ἡ ἄλλη λέαινα τὴν ἐξήλευεν πολὺ καὶ δὲν ἐθεωρήθη φρόνιμον νὰ τὴν ἀφήσουν ἐν τῶ κλωθῶ, διὰ τὸν φόβον βήξεων.

Ἐν γένει τὸ Ἴπποδρόμιον ἐξακολουθεῖ προσελκύον πλῆθος καὶ εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἂν ἐγένετο προσιτότερον διατῆς ὑποτιμήσεως τῆς πρώτης καὶ